

970

1844. Ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων τῆς Σάμου,
ἐξ ἄρθρων 51, ἐν 342, τ. 4, σ. 157–166.

971

1845. «Ὁροθετήριον», ἀπὸ 1 Ἰουλίου, δηλ. Κανονισμὸς τῶν πατριαρχικῶν δικαστηρίων, ἐξ ἄρθρων 10,
ἐν 20, Β', σ. 115–119.

972

1845. «Στίμα», τῆς 5 Ἰουλίου, ἐπὶ τῶν προικῶν Ζαγορίου,
ἐν 322, σ. 297–300 καὶ ἐν 368, σ. 315–317. Πρβλ. καὶ 321, σ. 97.

973

1845. Θέσπισμα, τῆς 28 Ἰουνίου, περὶ προικῶν ἐν Ἰωαννίνοις,
ἐν 368, σ. 318–321.
Ὁ Π. Ἀραβαντινός, ἐν 19, Β', σ. 230, προσθέτει : «Ἀλλ' ὁ περιορισμὸς οὗτος ὀλίγον διετηρήθη καὶ περιορίσθη μόνον ἐν τῷ γράφεσθαι εἰς τὸ προικοσύμφωνον τὸ τοιοῦτον ποσόν, ἐν ᾧ πραγματικῶς ἐδίδετο καὶ δίδεται ὑπὸ τῶν πατέρων τῶν πρώτων τάξεων γρ. 30.000, 40.000 μέχρι τῶν 50.000, ἐκτὸς τῆς ἀξίας τῶν φορεμάτων καὶ λοιπῶν προικῶν εἰδῶν».

974

1845. Ἀπόφασις, 2 Ἀπριλίου, Δημογεροντίας Χίου πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος Εὐφημιανῶν («γέροντας καὶ παροίκους»),
ἐν 161, σ. 69.
«... Περὶ δὲ δοσίματος καὶ χαρατζίου τῶν Γερόντων τοῦ χωρίου σας, εἶναι εὐλογον καὶ δικαιοτάτον νὰ τὰ χαρίζῃ τὸ χωρίον εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν γέροντας, διότι καὶ αὐτοὶ καθημερινῶς ἀγωνίζονται καὶ ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι συνήθεια παλαιὰ καὶ δικαία...».

975

1846. Τόμος πΚ. Ἀνθίμου Ζ', κατὰ μῆνα Αὐγούστον,
ἐν 70, Β', σ. 358–363.
«... ὀρισάμεθα μὴ γίνεσθαι τούντεῦθεν σὺν οὐδενὶ λόγῳ, μηδὲ χειροτονεῖσθαι ἀρχιερεῖς τοὺς διὰ τοῦ γάμου γυναικὶ συναφθέντας καὶ ἀπὸ κοσμικῶν ἱερέων χηρεύσαντας, εἴτε γονέας τέκνων ὄντας, εἴτε τέκνα μὴ ἔχοντας...».